

24. 4. 2012

ZPRÁVA

o strategii vnitřní bezpečnosti Evropské unie
((2010)2308 (INI))

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Zpravodajka: Rita Borsellino

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI	11
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	16

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o strategii vnitřní bezpečnosti Evropské unie

((2010)2308(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem zejména na články 6, 7, 8, čl. 10 odst. 1, články 11, 12, 21, 47 až 50, 52 a 53 Listiny základních práv Evropské unie,
- s ohledem zejména na článek 2 a čl. 3 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii a na kapitoly 1, 2, 4 a 5 hlavy V (Prostor svobody, bezpečnosti a práva) Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na rozhodnutí Rady ze dne 25. února 2010, kterým se zřizuje Stálý výbor pro operativní spolupráci v oblasti vnitřní bezpečnosti (COSI)¹,
- s ohledem na dokument „Stockholmský program – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je“ a na sdělení Komise nazvané „Poskytování prostoru svobody, bezpečnosti a práva evropským občanům – akční plán provádění Stockholmského programu“ (COM(2010)0171),
- s ohledem na strategii vnitřní bezpečnosti Evropské unie („Směrem k evropskému modelu bezpečnosti“), kterou Rada přijala ve dnech 25. a 26. února 2010,
- s ohledem na strategii Evropské unie pro boj proti terorismu, kterou Rada přijala dne 30. listopadu 2005,
- s ohledem na sdělení Komise Parlamentu a Radě nazvané „Strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie: pět kroků směrem k bezpečnější Evropě“ (COM(2010)0673),
- s ohledem na sdělení Komise Parlamentu a Radě nazvané „První výroční zpráva o provádění strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie“ (COM(2011)0790),
- s ohledem na sdělení Komise Parlamentu a Radě o posilování chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti v Evropské unii – akční plán EU v oblasti CBRN (COM(2009)0273),
- s ohledem na závěry Rady ze dnů 24. a 25. února 2011 ke sdělení Komise o provádění strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie,
- s ohledem na závěry Rady ze dnů 8. a 9. listopadu 2010 o vytvoření a provádění politického cyklu EU pro boj proti organizované a závažné mezinárodní trestné činnosti,
- s ohledem na závěry Rady, jimiž se stanoví priority EU pro boj proti organizované trestné činnosti na období 2011 až 2013,

¹ Úř. věst. L 52, 3.3.2010, s. 50.

- s ohledem na stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ze dne 17. prosince 2010 ke sdělení Komise „Strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie: pět kroků směrem k bezpečnější Evropě“,
 - s ohledem na zprávu Europolu o situaci a vývoji terorismu v EU (TE-SAT 2011),
 - s ohledem na posouzení hrozeb organizované trestné činnosti v EU vypracované Europolem (OCTA 2011),
 - s ohledem na evropskou bezpečnostní strategii přijatou v roce 2003² a na zprávu o jejím provádění z roku 2008³,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2009 o sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o prostoru svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům – Stockholmský program⁴,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2011 o organizované trestné činnosti v Evropské unii⁵,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 14. září 2011 o úsilí EU v boji proti korupci⁶,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 14. prosince 2011 o sdělení nazvaném „Politika EU pro boj proti terorismu: dosažené úspěchy a budoucí úkoly“⁷,
 - s ohledem na příslušnou evropskou judikaturu a judikaturu ústavních soudů členských států týkající se kritérií proporcionality a na to, že ji veřejné orgány v demokratické společnosti musí respektovat,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a na stanovisko Výboru pro zahraniční věci (A7-0143/2012),
- A. vzhledem k tomu, že vstup Lisabonské smlouvy v platnost dále upevnil prostor svobody, bezpečnosti a práva s ohledem na základní práva a různé právní systémy a tradice jednotlivých členských států; vzhledem k tomu, že politiky v této oblasti spadají podle ustanovení Smlouvy do sdílené pravomoci Unie a členských států;
- B. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva tedy pevně zakotvila bezpečnostní politiku EU do zvláštních právních norem EU, které pokládají základy rozvoji bezpečnostního programu, který úzce sdílí EU a členské státy a který podléhá demokratickému dohledu na evropské i vnitrostátní úrovni; vzhledem k tomu, že tato politika musí být posílena na

² „Bezpečná Evropa v lepším světě – evropská bezpečnostní strategie“, kterou schválila Evropská rada na zasedání v Bruselu dne 12. prosince 2003 a která byla navržena pod dohledem vysokého představitele EU Javieru Solany.

³ „Zpráva o provádění Evropské bezpečnostní strategie – zajišťování bezpečnosti v měnícím se světě“, S407/08.

⁴ Úř. věst. C 285E, 21.10.2010, s. 12.

⁵ Přijaté texty, P7_TA(2011)0459.

⁶ Přijaté texty, P7_TA(2011)0388.

⁷ Přijaté texty, P7_TA(2011)0577.

základě demokratických hodnot, lidských práv a základních svobod;

- C. vzhledem k tomu, že politika v oblasti bezpečnosti musí ve všech svých aspektech zahrnovat prvek prevence, který má mimořádný význam v době rostoucí hospodářské a sociální nerovnosti, která ohrožuje účinné uplatňování základních práv;
 - D. vzhledem k tomu, že ve Stockholmském programu se zdůrazňuje, že by měla být vypracována strategie vnitřní bezpečnosti EU s cílem dále zvyšovat bezpečnost v Unii a chránit tak životy a bezpečnost občanů EU a účinně bojovat proti organizované trestné činnosti, terorismu a dalším hrozbám a zároveň dodržovat základní práva, zásady mezinárodní ochrany a právní stát;
 - E. vzhledem k tomu, že členské státy ani Komise doposud pro Parlament nenaplánovaly v tomto procesu žádnou roli, i když Lisabonská smlouva již vstoupila v platnost;
 - F. vzhledem k tomu, že Komise ve svém sdělení o strategii vnitřní bezpečnosti pro období 2010–2014 určila pět prioritních oblastí, v nichž může činnost EU představovat přidanou hodnotu, konkrétně se jedná o boj proti závažné trestné činnosti a organizovanému zločinu, terorismu a kyberkriminalitě a jejich prevenci, o posilování správy vnějších hranic a zvyšování odolnosti vůči přírodním nebo lidmi způsobeným katastrofám;
 - G. vzhledem k tomu, že Komise v první výroční zprávě o provádění strategie vnitřní bezpečnosti uznala, že všech pět cílů stanovených v roce 2010 zůstává v platnosti, a nastínila současný stav, dosažené výsledky a další postup;
 - H. vzhledem k tomu, že ve Stockholmském programu se uvádí, že „rozvíjení, monitorování a provádění strategie vnitřní bezpečnosti by se mělo stát jedním z prvořadých úkolů výboru COSI“;
1. vítá práci odvedenou s cílem vytvořit strategii vnitřní bezpečnosti a hlavní zásady, z nichž vychází evropský model bezpečnosti, jak je definován ve strategii vnitřní bezpečnosti, zejména pokud jde o posílené vztahy mezi bezpečností, svobodou a soukromím a o spolupráci a solidaritu mezi členskými státy; zdůrazňuje, že bezpečnostní opatření EU a spolupráce musí být v souladu se závazky Unie k dodržování základních práv a musí být zaměřeny na cílené prosazování práva a zpravodajskou činnost s prokázanou schopností snižovat kriminalitu a předcházet teroristickým útokům;
 2. zdůrazňuje, že svoboda, bezpečnost a právo jsou cíle, které je třeba naplňovat současně, a je přesvědčen o tom, že uplatňování Listiny EU musí být jádrem jakékoli plnohodnotné strategie vnitřní bezpečnosti; připomíná, že v zájmu dosažení svobody a uplatňování práva je vždy nezbytné usilovat o bezpečnost v souladu se zásadami Smluv a právního státu a s povinnostmi Unie v oblasti základních práv;
 3. bere na vědomí pokrok, jehož dosáhly členské státy a Komise v rámci politického cyklu EU zaměřeného na organizovanou a závažnou mezinárodní trestnou činnost při plnění obecných strategických cílů prostřednictvím opatření, která jsou založená na mezivládní spolupráci na provozní úrovni; je ale přesvědčen o tom, že je nezbytné jasně rozdělit úlohy mezi EU a vnitrostátní orgány, že Parlament musí být součástí tohoto procesu, tj. podílet se na formulaci obecných politických pokynů, jejich plnění a hodnocení výsledků,

a že v roce 2013 by mělo být vypracováno důkladné posouzení tohoto evropského politického cyklu; dále se domnívá, že by tento cyklus měl být vzhledem ke své povaze přejmenován na „provozní cyklus EU“; žádá členské státy, aby pravidelně hodnotily, jak se vnitrostátní programy boje proti organizovanému zločinu doplňují s programy vytvářenými na úrovni EU, a aby posoudily dosažené výsledky a budoucí vyhlídky z evropské strategické a operační perspektivy zahrnující orgány a instituce EU, příslušné agentury EU a vnitrostátní parlamenty;

4. dále se domnívá, že na provádění této strategie je naprosto nezbytné ve víceletém finančním rámci na období 2014–2020 vyčlenit z příslušného fondu dostatečné finanční prostředky;
5. připomíná, že pravomoc v oblasti bezpečnostních politik sdílí EU a členské státy a že se jedná o oblast, v níž je nutné dodržovat zásadu subsidiarity; je toho názoru, že rámec strategie vnitřní bezpečnosti by mohl být přínosný pro úsilí všech orgánů EU a členských států v této oblasti, neboť nabízí komplexní a soudržný přístup;
6. je toho názoru, že zásadním předpokladem účinné strategie vnitřní bezpečnosti je komplexní analýza hrozeb, jež je třeba řešit, vypracovaná na úrovni EU a založená na důkazech a znalostech, a že takovou analýzu by měl pro celou EU vypracovat s pomocí ostatních orgánů, subjektů a agentur EU Europol a použít přitom transparentnější a spolehlivější metodiku pro posuzování hrozeb a přitom vycházet z rozsáhlých příspěvků členských států;
7. připomíná, že Parlament je nyní plnohodnotným institucionálním aktérem v oblasti bezpečnostních politik, a je proto oprávněn aktivně se podílet na určování rysů a priorit strategie vnitřní bezpečnosti a modelu bezpečnosti EU a na hodnocení těchto nástrojů, a to i prostřednictvím pravidelných kontrol provádění strategie vnitřní bezpečnosti, které mají podle článků 70 a 71 SFEU a čl. 6 odst. 2 rozhodnutí o zřízení výboru COSI společně vykonávat EP, vnitrostátní parlamenty a Rada;
8. v této souvislosti a na základě stávající spolupráce mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty podporuje myšlenku „parlamentního politického cyklu“ (jenž musí být řádně sladěn mimo jiné s předkládáním výročních zpráv Komise v této oblasti), který bude uzavřen výroční zprávou Parlamentu o aktuálním stavu strategie vnitřní bezpečnosti;
9. upozorňuje na význam soudržnosti a součinnosti vnitřních a vnějších aspektů bezpečnosti a zdůrazňuje, že je nutné zajistit, aby opatření a činnosti, kterými se provádí strategie vnitřní bezpečnosti, byly v souladu se závazky Unie v oblasti dodržování základních práv, zejména s články 2, 6 a 7 Smlouvy o EU, a s jejími cíli v oblasti vnější politiky stanovenými v článku 21 Smlouvy o EU a mezinárodně uznávanými lidskými právy a humanitárním právem; bere na vědomí společný dokument o posílení vazeb mezi subjekty činnými v oblasti Společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP) a v oblasti svobody, bezpečnosti a práva s činnostmi představenými v pracovním plánu; upozorňuje na význam náležité výměny informací, konzultací a spolupráce se všemi zúčastněnými subjekty i řešení, která upřednostňují preventivní opatření před reakcí na události; s nadějí očekává výsledky, kterých bylo v rámci provádění Stockholmského programu dosaženo při sladění činností členských států a EU v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, které

mají mezinárodní přesah, jakož i počínů usilujících o případnou aktualizaci strategie vnější bezpečnosti EU;

10. zdůrazňuje, že strategie vnitřní bezpečnosti by se měla v dlouhodobém výhledu více soustředit na prokazatelný vztah mezi vnějšími hrozbami a chybějícím či nedostatečným využíváním strategií a opatření, jež mohou zásadním způsobem přispívat k prevenci hrozeb pro bezpečnost, jako je cílená rozvojová pomoc, strategie pro snížení chudoby nebo plány obnovy po přírodních katastrofách nebo katastrofách způsobených člověkem;
11. bere na vědomí vymezení pěti klíčových oblastí, pro něž byla navržena různá konkrétní opatření na úrovni EU a členských států; domnívá se, že výčet těchto cílů není vyčerpávající a že pořadí priorit by mohlo být lépe strukturováno; zdůrazňuje, že boj proti terorismu a organizované trestné činnosti je a musí zůstat klíčovou prioritou strategie vnitřní bezpečnosti; domnívá se, že je třeba také řešit odolnost vůči přírodním katastrofám nebo katastrofám způsobeným člověkem, včetně případů selhání základní infrastruktury; konstatuje však, že zřejmě není plně opodstatněné či vhodné přijímat v rámci strategie vnitřní bezpečnosti opatření v oblasti prosazování práv duševního vlastnictví, o nichž se vede rozsáhlá zvláštní diskuse;
12. je přesvědčen o tom, že organizovaná trestná činnost ve všech svých formách, včetně mafie, stále silněji ohrožuje svobodu, bezpečnost a práva občanů EU a že její potírání musí zůstat jednou z priorit v souladu s doporučeními uvedenými v usnesení EP ze dne 25. října 2011 o organizované trestné činnosti v Evropské unii, a na základě konkrétních údajů a informací o stávající spolupráci mezi EU a členskými státy v boji proti mafím, praní špinavých peněz, korupci, kriminalitě bílých límečků a dalším formám organizované trestné činnosti;
13. vzhledem k tomu, že ve Stockholmském programu je korupce uvedena mezi aktuálními mezinárodními hrozbami pro vnitřní bezpečnost Unie (4.1), které vyžadují rozhodnou a komplexní reakci, vyzývá Komisi a Radu, aby potírání korupce stanovily jako jednu z priorit bezpečnostního programu EU a aby na tyto účely vyhradily potřebné zdroje;
14. připomíná význam prevence a potírání terorismu a souvisejících aktivit, včetně zamezení jejich financování, a s nadějí očekává návrh rámce pro správní opatření, jako je zmrazení peněžních prostředků osob podezřelých z terorismu podle článku 75 SFEU; nad působnost rámce vytvořeného pro strategii vnitřní bezpečnosti dále žádá Komisi a členské státy, aby zvážily přijetí zvláštních právních předpisů o obětech teroristických aktů, které by uznaly jejich veřejný charakter a obsahovaly podrobnější ustanovení zajišťující přiměřenou ochranu, podporu a uznání;
15. domnívá se, že je mimořádně důležité rozhodně bojovat proti trestné činnosti poškozující životní prostředí a proti hospodářské a podnikové trestné činnosti, která se negativně promítá hlavně do životních podmínek občanů EU, zejména v době krize; v tomto ohledu vyjadřuje politování nad tím, že určité členské státy přijaly opatření, jejichž cílem je oslabit tresty ukládané za takové přestupky; mimo jiné zdůrazňuje rozdíly mezi návrhy v této oblasti a stigmatizací některých méně závažných přestupků;
16. vítá, že boj proti kyberkriminalitě byl ve strategii vnitřní bezpečnosti označen za jednu z priorit, a zdůrazňuje, že je důležité se soustředit na její prevenci; s potěšením bere na

vědomí, že Komise přislíbila vypracovat v roce 2012 zastřešující evropskou strategii pro bezpečný internet; naléhavě vyzývá členské státy, aby ratifikovaly úmluvu Rady Evropy o kyberkriminalitě;

17. opakuje, že posílení policejní a soudní spolupráce v EU – i prostřednictvím Europolu a Eurojustu a pomocí náležitých školení – je zásadním předpokladem pro řádné provádění strategie vnitřní bezpečnosti a musí zahrnovat příslušné orgány členských států a také orgány a agentury EU; vyzývá Komisi a členské státy, aby toto posílení spolupráce učinily prioritou strategie vnitřní bezpečnosti; dále žádá o vytvoření vhodných a jednotných právních nástrojů, které usnadní používání důkazních materiálů;
18. zdůrazňuje přínos misí SBOP pro posilování zásad právního státu a zachování míru a bezpečnosti v sousedství EU i na celém světě, čímž pomáhají předcházet selhání státu a eliminovat bezpečná útočiště nadnárodní trestné činnosti a terorismu;
19. v této souvislosti vyjadřuje politování nad tím, že strategie vnitřní bezpečnosti stále dostatečně nezahrnuje „oblast soudnictví“; v souladu se Stockholmským programem připomíná, že je třeba posílit vzájemnou důvěru tím, že bude postupně rozvíjena evropská kultura soudnictví, která bude založena na různorodosti právních systémů a současně na jednotě dosažené evropskými právními předpisy, a že soudní systémy jednotlivých členských států by měly být schopny soustavně a efektivně spolupracovat v souladu s příslušnými vnitrostátními tradicemi; je přesvědčen o tom, že na stanovení seznamu priorit v oblasti soudní spolupráce se musí pohlížet v souvislosti s úzkým provázáním všech dimenzí této oblasti politik zakotvené v hlavě V SFEU, tj. prostoru svobody bezpečnosti a práva; vyzdvihuje význam řádného provádění dohod o soudní spolupráci uzavřených s třetími zeměmi;
20. s ohledem na spojitost mezi vnitřní a vnější bezpečností se domnívá, že by měla být dále podporována spolupráce EU s dalšími mezinárodními institucemi, jako jsou NATO a OBSE;
21. zdůrazňuje, že boj proti terorismu patří mezi priority strategie vnitřní bezpečnosti a že jeho cíle a nástroje musí podléhat řádnému hodnocení, jak uvádí ve svém usnesení ze dne 14. prosince 2011 nazvaném: „Politika EU pro boj proti terorismu: dosažené úspěchy a budoucí úkoly“; upozorňuje na to, že na politiky zaměřené na prevenci a ochranu musí být v rámci priorit kladen větší důraz a že totéž platí i v případě trestního stíhání a reakce; v této souvislosti se domnívá, že je nutné se více zaměřit na cílené prosazování práva a zpravodajskou činnost, neboť se jedná o činnosti, které prokazatelně pomáhají předcházet teroristickým útokům a které jsou v souladu se zásadami nezbytnosti, přiměřenosti, dodržování základních práv a veřejné odpovědnosti prováděny pod náležitým dohledem; připomíná, že se jedná o zásadní kroky, má-li EU vystupovat jako věrohodný aktér při prosazování základních práv v rámci vnitřní i vnější politiky;
22. domnívá se, že je mimořádně důležité vypracovat systém preventivních opatření, která zejména umožní rozpoznat první náznaky prudké radikalizace nebo zesílení hrozeb, včetně násilných nebo militantních projevů extremismu; připomíná význam opatření bránících silné radikalizaci zranitelných skupin, a s nadějí očekává budoucí činnost sítě EU pro zvyšování povědomí o radikalizaci, jejímž úkolem je usnadňovat předávání znalostí, zlepšování informovanosti a hledání inovačních řešení;

23. vítá, že se strategie vnitřní bezpečnosti zaměřuje na bezpečnost na hranicích, avšak je přesvědčen o tom, že správa hranic a mobilita osob nepatří pouze mezi bezpečnostní otázky, ale představují rovněž klíčové prvky širší politické strategie, jež vedle bezpečnostního rozměru zahrnuje také politiky v oblasti přistěhovalectví, azylu a rozvoje na úrovni EU a politiky podporující hospodářský, sociální a demokratický rozvoj a prosazování lidských práv ve třetích zemích; dále zdůrazňuje, že při zajišťování bezpečnosti musejí být respektovány výdobytky Unie, tedy právo volného pohybu přes vnitřní hranice;
24. znovu zdůrazňuje, že je důležité zajistit koordinaci správy vnějších hranic zajišťované jednotlivými členskými státy, a upozorňuje na zásadní význam úzké spolupráce se sousedními zeměmi, které sdílejí hranice s EU, má-li být usnadněn volný pohyb osob a posílena solidarita a bezpečnost na vnějších hranicích; zdůrazňuje, že postupným zaváděním integrované správy hranic by se mělo být usilovat o usnadnění cestování;
25. zastává proto názor, že strategie vnitřní bezpečnosti by měla lépe odrážet vizi Stockholmského programu, a domnívá se, že je vhodné provést do konce roku 2013 parlamentní přezkum Stockholmského programu v polovině období s cílem posoudit jeho strategické, legislativní a finanční priority; rovněž se domnívá, že je třeba vypracovat doplňkové posouzení příslušných evropských agentur, které jsou v současné době přizpůsobovány Lisabonské smlouvě (Europol, Eurojust a Evropská soudní síť) společně s dalšími agenturami a subjekty; připomíná, že činnost a provoz agentur musí být v souladu s jejich mandáty stanovenými v rozhodnutích o jejich zřízení a fungování a musí dodržovat demokratické hodnoty a zásady, jakož i svobody a základní práva zakotvená v Listině základních svobod EU;
26. připomíná, že zpracování a shromažďování osobních údajů v rámci strategie vnitřní bezpečnosti musí vždy probíhat v souladu se zásadami EU pro ochranu údajů, zejména se zásadou nezbytnosti, přiměřenosti a zákonnosti a s příslušnými právními předpisy EU v této oblasti; vítá návrhy týkající se ochrany údajů, které Komise představila dne 25. ledna 2012, ale domnívá se, že návrh směrnice o soudní spolupráci ve věcech trestních a při prosazování práva musí být ambicióznější a musí poskytovat pevnější záruky, zejména ve svých ustanoveních o profilaci pachatelů a o automatickém zpracování údajů;
27. v této souvislosti znovu potvrzuje nutnost řádného demokratického dohledu nad agenturami, jejichž činnost se týká prostoru svobody, bezpečnosti a práva, a jejich hodnocení s cílem zamezit riziku zastření rozdílu „mezi politickým poradenstvím a skutečnou tvorbou politik“ ve vztahu k těmto agenturám;
28. naléhavě žádá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a Komisi, aby předložily návrh – plánovaný na rok 2011 – na provedení doložky solidarity, který nesmí duplikovat stávající iniciativy, ale definovat rámec pro používání a koordinaci dostupných nástrojů na unijní a vnitrostátní úrovni, včetně SBOP, v situacích uvedených v článku 222 SFEU; zastává názor, že EU bude připravena předcházet jakýmkoli bezpečnostním hrozbám namířeným proti jednomu nebo více členským státům a bezpečně a koordinovaně na ně reagovat pouze za předpokladu, že bude mít k dispozici plnou škálu možností, které přinese přijetí doložky solidarity všemi členskými státy;

29. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

14. 3. 2012

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI

pro Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

ke strategii vnitřní bezpečnosti Evropské unie
(2010/2308(INI))

Navrhovatelka: Ana Gomes

NÁVRHY

Výbor pro zahraniční věci vyzývá Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci jakožto příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. připomíná, že zásadní společné hrozby identifikované ve strategii vnitřní bezpečnosti – zejména organizovaná trestná činnost, terorismus a radikalizace, kyberkriminalita, korupce a problémy spojené se správou hranic – propojují vnější a vnitřní rozměr, a že má-li být jakákoli reakce účinná, je zapotřebí koordinované a soudržné akce v obou oblastech; dále upozorňuje na to, že i klíčová opatření zaměřená na odzbrojení, nešíření zbraní, chemická, biologická, radiologická a jaderná rizika a nezákonné obchodování, která jsou v první řadě přijímána v rámci nástrojů pro vnější spolupráci, mají rovněž nesporné důsledky pro vnitřní bezpečnost;
2. vyzývá proto Komisi, aby vypracovala sdělení stanovující pokyny ohledně toho, jak nejlépe převést propojení vnějšího a vnitřního rozměru evropské bezpečnostní strategie a strategie vnitřní bezpečnosti do průřezových cílů a efektivních politik, a očekává, že tyto pokyny budou zohledněny v revidované evropské bezpečnostní strategii; zdůrazňuje, že soudržnost a doplňkovost vnitřních a vnějších aspektů bezpečnosti EU mají klíčový význam pro úspěšné splnění našich cílů v oblasti bezpečnosti;
3. zdůrazňuje, že k bezpečnostní strategii EU je nutné zaujmout komplexní přístup, který se bude zakládat na uceleném pojetí lidské bezpečnosti vycházejícím z lidských práv, svobody, demokracie, právního státu, řádné správy a míru;
4. opakuje, že je třeba, aby EU začlenila mnohostranný přístup k lidské bezpečnosti do svých vztahů s třetími zeměmi, zejména co se týče správy hranic, migrace, námořní bezpečnosti, boje proti organizované trestné činnosti, terorismu a obchodu s lidmi a proti nestabilitě států nebo nedostatečnému rozvoji;

5. v období po arabském jaru opět připomíná, že vnitřní bezpečnost EU je neoddělitelně spjata s bezpečnostní situací v jejím sousedství; zdůrazňuje především význam evropské politiky sousedství (Unie pro Středomoří, Východní partnerství, Černomořská synergie) pro vnější politiky EU a v souvislosti s tím vyzývá Komisi a Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ), aby podpořily součinnost mezi EU a jejími sousedy a umožnily tak společné řešení sdílených problémů v oblasti bezpečnosti;
6. zastává názor, že by měla být dále podporována užší spolupráce s dalšími mezinárodními institucemi, které nesou zodpovědnost za bezpečnostní strategie, jako je NATO a OBSE;
7. bere na vědomí pokrok, jehož bylo od zřízení ESVČ dosaženo v koordinaci vnitřní a vnější bezpečnosti, a to zásluhou pravidelných neformálních setkání zástupců Politického a bezpečnostního výboru a Stálého výboru pro operativní spolupráci v oblasti vnitřní bezpečnosti (COSI), pracovních metod pro posílení spolupráce v oblasti vnitřní a vnější bezpečnosti, závěrů Rady o vnitřních a vnějších aspektech politiky v oblasti boje proti terorismu, společných dokumentů útvarů Komise a ESVČ o subjektech zapojených do společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP) a budování prostoru svobody, bezpečnosti a práva a o kyberprostoru a rovněž díky zřízení meziútvárových skupin Komise a ESVČ;
8. nicméně vyzývá místopředsdkyni Komise, vysokou představitelku, Radu a Komisi, aby posílily stávající koordinační mechanismy mezi příslušnými výbory, pracovními skupinami, službami a agenturami v oblasti svobody, bezpečnosti a práva a ESVČ, včetně misí a operací v rámci SBOP, a aby využily zejména nových kapacit situačního střediska EU za účelem zajišťování společných strategických analýz, posuzování hrozeb a poskytování včasných informací všem zúčastněným stranám;
9. vyzývá místopředsdkyni Komise, vysokou představitelku, Radu a Komisi, aby zajistily rychlé provedení plánu pro posílení vazeb mezi SBOP a prostorem svobody, bezpečnosti a práva, který byl nedávno přijat na setkání členů Politického a bezpečnostního výboru a výboru COSI;
10. zdůrazňuje, že je nutné zajistit efektivní a trvalé propojení vnitřního a vnějšího rozměru evropské bezpečnosti v otázkách, které mají význam pro činnosti a priority v oblasti SZBP, jako je globální odzbrojení, nešíření zbraní, chemická, biologická, radiologická a jaderná rizika v EU a mimo její území, boj proti terorismu a radikalizaci uvnitř a vně evropských hranic a kybernetická bezpečnost; zastává tedy názor, že součástí koordinace vnitřního a vnějšího rozměru bezpečnostní strategie EU by mělo být úzké, efektivní a průřezové propojení mezi službami, orgány, regionálními a tematickými sekcemi a mezi příslušnými útvary Komise a ESVČ s cílem zajistit efektivitu a soudržnost se SZBP;
11. naléhavě vyzývá místopředsdkyni Komise, vysokou představitelku, aby zajistila celkovou soudržnost SZBP a SBOP tím, že podpoří koordinaci příslušných útvarů Komise a ESVČ, čímž se zamezí zbytečnému zdvojování práce a úloh zejména v oblastech, které přímo souvisí s bezpečnostními otázkami v EU i mimo její území;
12. naléhavě žádá místopředsdkyni Komise, vysokou představitelku, aby zajistila, aby hrozby pro vnitřní bezpečnost, mimo jiné rizika určená Radou v rámci politického cyklu EU pro boj proti závažné a organizované trestné činnosti, byly náležitě zohledněny

v politikách a nástrojích EU pro vnější činnost a jejich prostřednictvím náležitě řešeny; zdůrazňuje, že klíčovými nástroji pro skloubení vnitřní a vnější bezpečnosti jsou pravidelné dialogy s třetími zeměmi o politické bezpečnosti, jednání o začlenění doložek o spolupráci v oblasti bezpečnosti do mezinárodních dohod, režimy omezujících opatření, strategické plánování nástrojů vnější pomoci, stálé předsednictví Rady pro zahraniční věci a Politického a bezpečnostního výboru a všechny pracovní skupiny v oblasti SZBP; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby zajistila, aby nástroje EU pro vnější činnost náležitě zohledňovaly evropské a mezinárodní normy v oblasti lidských práv, humanitárního práva, demokracie a právního státu;

13. zdůrazňuje přínos misí SBOP pro posilování právního státu a zachování míru a bezpečnosti v sousedství EU i na celém světě, čímž pomáhají předcházet selhání státu a eliminovat bezpečná útočiště nadnárodní trestné činnosti a terorismu; naléhavě žádá členské státy, aby uznaly tento přínos SBOP pro vnitřní bezpečnost tím, že v rámci svých policejních a soudních systémů přijmou vnitrostátní strategie, jimiž zajistí svou případnou účast na misích SBOP;
14. zdůrazňuje, že ESVČ musí spolupracovat s Europolem v zájmu zapojení odborníků na vnitřní bezpečnost, zejména policistů a odborníků na právní stát, a případně také jejich vysílání do delegací EU, což je způsob, jak lze v praxi účinně realizovat potřebu lepší koordinace vnitřního a vnějšího rozměru bezpečnostních strategií EU; zdůrazňuje, že v tomto ohledu by byla velmi přínosná výměna informací a sdílení zdrojů s agenturami činnými v oblasti svobody, bezpečnosti a práva, tj. s Europolem, Eurojustem a Frontexem;
15. vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a Radu, aby v ESVČ vytvořily vhodné mechanismy pro to, aby se její činnost opírala o odborné znalosti a zkušenosti pracovní skupiny Rady pro vnější aspekty boje proti terorismu (COTER), a zajistily tak větší soudržnost v oblasti boje proti terorismu a aby v budoucnu zvažily převedení předsedy skupiny COTER do ESVČ; v této souvislosti rovněž vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a koordinátora pro boj proti terorismu k úzké spolupráci a vzájemným konzultacím;
16. vyzývá k efektivnějšímu dohledu EP nad strategií EU pro vnitřní bezpečnost; v této souvislosti připomíná, že EP sehrál významnou roli při odhalení hrubých porušení zásad bezpečnosti a legálnosti ze strany vlád EU, které s vládou George W. Bushe spolupracovaly na programu mimořádného vydávání osob; dále zdůrazňuje demokratickou kontrolu, kterou EP může obecně provádět ve věcech vnitřní a vnější bezpečnosti EU ve spolupráci s vnitrostátními parlamenty;
17. zastává názor, že informační služby členských států musí více spolupracovat, jelikož to může mít v případě ohrožení bezpečnosti EU nebo jednoho z jejích členských států klíčový význam pro včasné spuštění mechanismů prevence a reakce; v této souvislosti navrhuje, aby Evropský parlament zvažil ustavení – ve spolupráci s vnitrostátními parlamenty – zvláštní delegace pro demokratický dohled nad analýzou evropských informačních služeb;
18. vítá návrh Komise na vypracování rámcového programu pro výzkum a inovace (2014–2020) pod názvem Horizont 2020, který by „zapojoval civilní a vojenské kapacity do úkolů sahajících od civilní ochrany po humanitární pomoc, správu hranic nebo udržování

míru“; žádá Komisi, ESVČ a členské státy, aby dále propracovaly plánovaný postup předcházející vlastnímu zadávání zakázek, a posílily tak vazby mezi vnitřní a vnější bezpečností a s klíčovými a soudržnými civilními a vojenskými kapacitami;

19. znovu opakuje svou výzvu k posílení schopnosti EU reagovat na přírodní a člověkem způsobené katastrofy uvnitř i mimo EU, které mohou mít dopad na bezpečnost osob a kritickou infrastrukturu, a vítá návrhy Komise revidovat za tímto účelem právní předpisy EU o civilní ochraně;
20. naléhavě žádá místopředsedkyni, vysokou představitelku a Komisi, aby předložily svůj návrh – plánovaný na rok 2011 – na provedení doložky solidarity, který nesmí kopírovat stávající iniciativy, ale definovat rámec pro používání a koordinaci dostupných nástrojů na úrovni EU a členských států, včetně SBOP, v situacích uvedených v článku 222 SFEU; zastává názor, že EU bude připravena bezpečně a koordinovaně předcházet jakýmkoli hrozbám bezpečnosti namířeným proti jednomu nebo více členským státům a reagovat na ně pouze za předpokladu, že bude mít k dispozici plnou škálu možností, které přinese přijetí doložky solidarity mezi všemi členskými státy.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	12.3.2012
Výsledek konečného hlasování	+: 50 -: 11 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Sir Robert Atkins, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Charles Tannock, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Boris Zala
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Laima Liucija Andrikiienė, Véronique De Keyser, Barbara Lochbihler, Monica Luisa Macovei, Carmen Romero López, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Hannes Swoboda, Indrek Tarand, Ivo Vajgl
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Philippe Boulland

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	12.4.2012
Výsledek konečného hlasování	+: 47 -: 2 0: 3
Členové přítomní při konečném hlasování	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Rita Borsellino, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Monika Flašíková Beňová, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu, Nuno Melo, Louis Michel, Claude Moraes, Jan Mulder, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Alexander Alvaro, Vilija Blinkevičiūtė, Birgit Collin-Langen, Cornelis de Jong, Franziska Keller, Ádám Kósa, Antonio Masip Hidalgo, Hubert Pirker, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Bogusław Sonik
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Giles Chichester, Zita Gurmai